

Názor: 4 druhy duchovních nemocí ve sboru

Zřídka se přiznáváme k tomu, že i ti, kdo vyznávají víru v Ježíše jako Spasitele, mohou upadnout do několika druhů duchovních nemocí.

Názor

Čtyři druhy duchovních nemocí ve sboru

Většina sborů odvádí slušnou práci v reakci na fyzickou nemoc návštěvám v nemocnici, přinášením dárků a modlitbou. Ale jen málo sborů ví, co dělat s duchovní nemocí, když ani návštěva nemocnice, ani dárky neplní účel.

V důsledku toho je duchovním nemocem příliš často umožněno hnisat, metastázovat a zůstat neléčené.

„Duchovní nemocí“ mám na mysli nemoci srdce a ducha, které způsobují emocionální a vztahové potíže postiženým a těm, které sužují.

Když zpíváme starou duchovní píseň, která říká: *„V Gileádu je balzám na uzdravení duše nemocné hříchem“*, většinou to považujeme za jednorázový lék na prvotní hřích. Zřídka se přiznáváme k tomu, že i ti, kdo vyznávají víru v Ježíše jako Spasitele, mohou upadnout do několika druhů duchovních nemocí:

Duchovní rány. Když byl někdo hluboce zraněn – někdy církví nebo někdy rodinou nebo přáteli nebo světem obecně – emocionální rána, která se objeví, se může snadno infikovat. Neléčené duchovní rány způsobují, že reagujeme bolestí a voláme o pomoc. Někdo, kdo byl sborem odmítnut například kvůli rozvodu, může mít potíže přijmout objetí jiného sboru, protože srdce zůstává tak rozbolavěné. To, co se neznalým jeví jako nezáměr o sbor, může být místo toho strach, že budou znovu zraněni.

Duchovní podvýživa. Věřící, kteří nerostou ve své víře, se mohou snadno stát podvyživenými. Bible má mnoho co říci o těch, kteří se vydali na cestu víry, ale časem chřadnou.

Existuje však další variace na duchovní podvýživu, způsobenou nevyváženou stravou. Stejně jako můžeme onemocnět tím, že jíme pouze sladkosti nebo pouze mrkev, můžeme onemocnět i duchovně tím, že odmítneme celou Boží radu.

Senátor Marco Rubio byl nedávno kritizován za své každodenní biblické tweety, protože pocházejí výhradně z knihy Přísloví. Na Příslovích není nic špatného, ale vyvážená biblická strava by vyžadovala číst svépomocné řádky Přísloví vedle nářků a modliteb žalmů.

Stejně tak je pro kazatele snadné propadnout zvyku studovat a kázat pouze z těch částí Bible, které mají nejraději.

Na rozdíl od kazatelů jsou laičtí křesťané náchylní přijímat duchovní stravu, která je příliš bohatá na sladkost a světlo nebo na úsudek a strach. Na jedné straně to rychle vede k teologii „Ježíš a já“, která je plná lásky a není v ní příliš uřednictví, nebo k teologii „rozhněvaného Boha“, která je samý soud a žádná milost.

Duchovní paralýza. Věřící, kteří ztuhlí ve své víře, trpí určitou formou duchovní paralýzy. Vidět duchovní život nebo církevní život pouze optikou své vlastní zkušenosti plodí strnulost, která může vést k tomu, že se stanete duchovní mrtvolou. Zdravá víra procvičuje mysl a ducha tím, že zkoumá nové myšlenky a porovnává je s něčím víc, než je míra vaší vlastní zkušenosti. Být přítomen s lidmi, kteří vypadají jinak než vy a myslí jinak než vy – a skutečně jim naslouchat – je dobrý lék.

Existuje však další druh duchovní paralýzy, která může mít náhlý začátek. Toto je druh paralýzy způsobený strachem.

Mám strach z výšek, který se s věkem jen zhoršuje. Jsou výhledy, které nikdy neuvidím, a mosty, které nikdy nepřekročím, protože moje tělo a mysl se fyzicky zmocňují strachu. I když se snažím svému mozku namluvit, že přehlídka nebo vozovka jsou bezpečné, i když vidím, jak tam nahoře bezpečně projíždějí ostatní, stále ve mně něco zamrzne.

Totéž platí s duchovní paralýzou, kdy strach – ať už strach z odhalení, jací skutečně jsme, nebo strach ze zrady víry našeho dětství nebo strach ze zklamání rodiny – nám brání cvičit naše duchovní svaly.

Duchovní virus. Z naší lidské zkušenosti víme, že je možné navenek vypadat dobře, a přesto nést nemoc uvnitř. A lékaři nám říkají, že nejvíce nakažlivé období pro viry obvykle nastává předtím, než se začnou projevovat příznaky.

Totéž platí pro ty, kteří jsou nositeli duchovních virů. Nějaká nespokojenost, nějaká agenda, nějaká drobnost se zmocní centrálního duchovního systému a začne infikovat zbytek těla. Někdy to trvá měsíce nebo roky, než dojde k poškození, a někdy virus čeká na vhodnou slabost, která se v těle projeví.

Tento druh duchovní nemoci se může snadno rozšířit po celém sboru, rodině nebo sociální síti. Ať už se tato nemoc šíří jedním přenašečem nebo se přenáší mezi další, kteří se pak také stávají přenašeči, vyvolává v komunitě virovou nespokojenost a má schopnost onemocnět i jinak zdravé věřící.

Pouhé vychrlení tohoto viru během konverzace může zakořenit v ostatních a začít růst – zvláště pokud není hledána nebo poskytnuta žádná náprava.

Jaký je lék na duchovní nemoc? Prvním krokem je uznat, že existuje. I malá onemocnění se mohou stát život ohrožujícími, pokud se neléčí. A přesto je popírání duchovní nemoci mezi námi cestou nejmenšího odporu, nejvyužívanější cestou. Udělejte si tu a tam prohlídku duchovního zdraví.

Druhým krokem je být duchovně aktivní: protáhnout svou mysl, protáhnout ducha, procvičit svou víru.

Vstaňte z lavice a něco udělejte. Jděte do sboru, abyste byli vyzváni k činům, ne abyste byli utěšováni. Zapojte se do důkladné diskuse s lidmi, kteří vidí svět jinak než vy. Přečtěte si části Bible, které se vám nelíbí. Postavte se hněvu uvnitř vás a ptejte se, co ho motivuje.

Nakonec se zeptejte sami sebe, co šíříte. Pokud by měl být váš druh víry virální, způsobilo by to lidi duchovně zdravé nebo duchovně nemocné?

MARK WINGFIELD

[Baptist News Global](#)

Mark Wingfield

Mark Wingfield

Mark Wingfield slouží jako výkonný ředitel a vydavatel Baptist News Global.

-tep-

Můžete také navštívit naši facebookovou stránku [Baptisté - Síť víry](#) nebo facebookovou skupinu [Zpravodaj Baptisté - Síť víry](#)